

Марко Поло

(1254-1324)

Біографічні відомості

Марко Поло - (народився 15 вересня 1254 - помер 9 січня 1324). Найбільший європейський мандрівник до епохи Великих географічних відкриттів народився на острові Корчула. Перша подорож в біографії Марко Поло припадає на 1271. Тоді разом з батьком і дядьком він попрямував до Єрусалиму. Пізніше Марко відправився в Китай. Після повернення на батьківщину біографія Марко Поло мало відома. Під час війни з Генуєю Марко потрапив у полон, звільнившись з якого лише в 1299 році повернувся до Венеції. Поки перебував у полоні (1296–1298), надиктував звіт про свої подорожі. У 1324 році, будучи вже хворою людиною, Поло написав заповіт, в якому згадана золота пайцца (вірча бірка), отримана від татарського хана (він отримав її від дядька Маффео, який, у свою чергу, заповів її Марку в 1310 році).

Освіта Марка Поло

Життя Марко протікала так, як вона протікала в той час у всіх хлопчиків. Знання Марко набував на каналах і набережних, мостах і площах міста. Формальне освіту здобували тоді далеко не всі; проте, всупереч думці багатьох видавців і коментаторів, цілком можливо, що Марко вмів читати і писати рідною мовою.

В якій сфері відомий Марко Поло

Венеційський купець і мандрівник. Автор «Книги чудес світу (Книги про різноманіття світу)», в якій описані його спостереження під час подорожей Азією. Незважаючи на сумніви в достовірності фактів, викладених у цій книзі, висловлювані з моменту її появи до нинішнього часу, вона є цінним джерелом з географії, етнографії, історії Ірану, Китаю, Монголії, Індії, Індонезії та інших країн у середні віки. Ця книга мала значний вплив на мореплавців, картографів, письменників XIV–XVI століть. Зокрема, вона була на кораблі Христофора Колумба під час його пошуку маршруту в Індію.

